

[Jørgen Gram.]

hvor der hver Dag, ogsaa fra Regeringens Side, tales højt om, at Landbruget ingen Bæreevne har.

Jeg kunde fremføre mange bestemte Eksempler med tørre Tal til Bevis paa det, jeg her har sagt, men jeg skal blot nævne et Par Stykker. En Mand med en Grundejendom til ca. 61 000 Kr. Grundværdi, der har en Indkomst, som sammenlagt med Tillæggene i Kommunen beløber sig til 14 000 Kr., vil komme til at betale 148 Kr. mindre om Aaret, medens en Mand med en Ejendom paa omtrent 10 000 Kr. højere Grundværdi, men som i Stedet for de 14 000 Kr. i Indtægt kun har 4 000 Kr. i Indtægt, vil faa et Tillæg til sin Skat paa ca. 184 Kr. De mindre Landbrugere vil det gaa paa samme Maade. En Mand, der med en Grundværdi paa 4 000 Kr. har 200 Kr. i Indkomst, vil komme til at betale 18 Kr. mere end hidtil, medens de, der har Indkomst uden Grundværdi, vil faa en Lettelse. En Mand med en Indkomst paa 4 000 Kr., og som hidtil har svaret en Skat af 642 Kr., vil fremtidig komme til at betale 521 Kr., altsaa en Lettelse paa 120 Kr., og en anden fastlønnet Mand, der kun har en Indtægt paa 1 350 Kr., og som svarer en Skat paa 216 Kr. — dette beviser, hvor høj Skatten er i de sønderjyske Kommuner —, vil faa en Lettelse paa 40 Kr.

Den store Lettelse, som den højtærede Indenrigsminister paa et tidligere Tidspunkt har reklameret med, at de stærkt skattebebyrdede sønderjyske Kommuner vil faa, forflygtiges nu og kommer ikke dem til gode, som har den behov.

Naar den højtærede Indenrigsminister i det andet høje Ting stadfæster disse mine Udtalelser ved at sige, at de hidtil gældende Tilstande bevirkede, at en Tilknytning nordfra til Sønderjylland hindredes, vil jeg blot dertil sige, at man kan ikke forlange, at Embedsmænd samtidig med at have et ekstra kulturelt Grænsearbejde skal bære større økonomiske Byrder, end hvis de boede nordpaa. Men dette har vi det særlige sønderjyske Stedtillæg til at bøde paa, og det var og er en Nødvendighed. Paa den anden Side maa man ogsaa være konsekvent og indrømme, at de større økonomiske Byrder for den øvrige sønderjyske Befolkning ikke burde gøres større, men tværtimod søges skaffet ud af Verden.

Jeg skal derfor endnu en Gang gøre Indsigelse imod, at denne Omlægning finder Sted paa det i Lovforslaget angivne Tidspunkt.

P. Mortensen: Flere ærede Talere har atter ved denne Lejlighed beskæftiget sig med Amtsskatterne i Sønderjylland, og det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram, der nu forlod Talerstolen, sagde over for Indenrigsministeren, at de Lettelser, der nu tænkes gennemført, forflygtigedes og ikke kom dem til gode, der havde det mest behov. Jeg vil i den Anledning gerne sige, at der findes en hel Del i Sønderjylland, der har det meget trangt, ogsaa uden for Landbostanden. Jeg har i den seneste Tid beskæftiget mig med nogle Indtægter, som f. Eks. Fiskerne har, og jeg skal fremføre nogle ganske bestemte Eksempler. En Fisker i Haderslev Amt f. Eks. har en aarlig Indtægt af 500—600 Kr. og svarer en Skat af 55—66 Kr. Det er Folk, der har det haardt, meget haardere end Landbrugerne. En saadan Indtægt er nemlig ikke tilstrækkelig til at eksistere for. Naar man oprettholder den Beskatning, de har dernede, naar man ikke gennemfører det, der nu er foreslaaet, bliver Byrderne vedvarende lagt paa disse fattige Indtægter.

Det er fuldkommen urigtigt, naar det ærede Medlem siger, at det er den socialdemokratiske Partiorganisation, der har presset Indenrigsministeren til at gennemføre denne Ændring. Jeg har sagt allerede en Gang ved denne Sags første Behandling, at det er naturligvis ikke rigtigt. Jeg har ogsaa ved Sagens første Behandling her i Tinget gjort opmærksom paa, at de sønderjyske Amtsraadsmedlemmer har ønsket denne Reform gennemført. Paa Mødet i Haderslev viste det sig ogsaa, at dette Ønske blev understreget, og nu den 5. April har der været et saakaldt kombineret Krisemøde i Haderslev Amt i Rødding, hvor Husmændenes Repræsentanter sagde, at de ønskede netop denne Ændring i den amtskommunale Beskatning i Sønderjylland; det var kun rigtigt, at den gennemførtes.

Jeg har taget Ordet for at tilbagevise den Paastand, der gentagne Gange er fremkommet fra Venstre, naar man siger: Hvorfor vil man opheve de Bestemmelser, der gælder dernede, og som Befolkningen ønsker opretholdt? Hvad er det for en Maade at fremstille det paa? Det er ikke Befolkningen, der ønsker det. Jeg har nævnt, at vi fra Arbejderklassens Side er Tilhængere af, at den Omlægning finder Sted, og jeg har paavist, at Husmændene, som allerede ved tidligere Lejlighed har ønsket denne Ændring, ogsaa ved det omtalte Møde sidste Mandag har taget samme Standpunkt.

Derfor er jeg sikker paa, at den højt-